

[Aksel Larsen.]

af enhver Art, fordi vi ikke anser det for berettiget, at man ansætter Statsembetsmænd og siger: I skal have en hel Masse Ekstrafortjeneste, ellers kan I ikke klare jer.

Blandt Bemærkninger — min Taletid er kort —, som egentlig slet ikke hører til Sagen, er den efter Sigende uimodsagte, at vi handler efter Raad fra Moskva, modsagt af mig, men det hjælper altsaa ikke; man vil blive ved at paastaa det til Dommedag, og det er der ikke noget at gøre ved. Adskillige ærede Medlemmer af dette Ting har jo bl. a. været i Helsingfors til interparlamentarisk Konference. Man kunde lige saa godt sige, at de modtager Direktiver fra Helsingfors. Jeg tror, vi gør rettest i at lade al den Slags Vrøvl være. Vi er Repræsentanter for den danske Arbejderklasse og retter os efter dens Interesser. (Afbrydelse). Ja, ogsaa efter internationale.

Der er altsaa ikke rokket ved vor anbefaling af Lovforslaget, idet man har søgt at snakke sig udenom, og jeg noterer dette samtidig med, at jeg fastslaar, at de, som før har været fremme i Ildlinien, hvad angaar Spørgsmaalet, holder sig beskedent uden for Salen og Debatten, nemlig Repræsentanterne for det saakaldte frie Folkeparti, ligesom ogsaa Retsforbundet har fundet det bedst at tie stille.

Pürschel: Der er en Bemærkning i Forelæggelsestalen, som jeg gerne efter min Skik vil belyse ved en Henvisning til de tilsvarende russiske Forhold. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen siger — jeg beder den højtærede Formand om Tilladelse til et Par ganske korte Citater, Sp. 1980 og følgende —, at Folkestyret, Styret i Danmark er delt mellem den lovgivende, den udøvende og dømmende Magt, og han siger, at det er ganske aabenbart, at dette Princip skyldes, at man befrygter, at uvedkomme Interesser, der kunde bidrage til at forfuske Folkestyret, skulde gøre sig gældende, hvis Lovgiverne samtidig skulde udøve og administrere Lovene. Dette er historisk ukorrekt. Grunden til, at man har delt Magten mellem den lovgivende, dømmende og udøvende Magt, er den, at man i denne Deling af den øverste Statsmagt fandt en Garanti for Friheden.

Det er den historiske og den rigtige Grundelse for det, og det er derfor ikke underligt, at denne Deling ikke findes i Rusland. Efter hvad der er oplyst i en Artikel, der er skrevet af en Mand, der hedder André Piere, og som findes i den interparlamentariske Bulletin Nr. 12 fra 14de

Aargang, December 1934, er Central-Eksekutivkomiteen i Rusland, som kaldes „Zik“, og som Hr. Lenin kalder for det proletariske Parlament, den, der i Virkeligheden er Indehaver af Magten i Rusland mellem Kongressamlingerne, den har den udøvende Magt, men udøver i Virkeligheden samtidig den lovgivende og den dømmende Myndighed. Der er altsaa de 3 Funktioner forenet i Central-Eksekutivkomiteen, hvad der ogsaa er meget betegnende; i et Samfund, hvor man ikke har Brug for Friheden, har man heller ikke Brug for denne Deling, og det kan være meget interessant at nævne dette her, naar de kommunistiske Rigsdagsmænd nu ved denne Lejlighed som saa ofte kæmper her for noget, som de øjeblikkeligt vilde afskaffe, hvis de kom til Magten; saa skal det jo gaa helt anderledes til. Det er jo det, der er Hemmeligheden i det, at de Herrere optræder her Gang paa Gang som Forsvarere, Forkæmpere for noget, som skal falde fuldstændig bort, i det Øjeblik de faar Magten.

Og saa siger det ærede Medlem naturligvis noget om, at visse Hensyn gør sig gældende, saa længe Samfundet er kapitalistisk og der er forbundet en eller anden Profitinteresse med de forskellige Love, der skal gennemføres, o. s. v. Ja, jeg synes nu ærlig talt, at naar man staar som Forkæmper for det russiske Samfund, Sovjetrusland, skal man være lidt forsigtig med at tale om Korruption, og hvad dertil hører. Det er ikke længere siden end i Gaar Aftes, at Radioavisen bragte en officiel Efterretning om, at 200 Tjenestemænd — ved Levnedsmiddelforsyningen i Leningrad, tror jeg det var — var sat under Tiltale for Besvigelser, det androg flere Millioner Rubler. Og det er jo ikke en enkeltstaaende Efterretning, men det sker jo Gang paa Gang. Der er ikke noget Samfund her i Europa, der Gang paa Gang møder med en saadan Liste over bestukne og korrumpere Embedsmænd, som det Samfund, der for de Herrere staar som det uopnaaelige Ideal.

Tredie Næstformand (Povlsen): Ordføreren for Forslagsstillerne har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Aksel Larsen): Jeg har tidligere gjort Rede for vort Syn paa den Maade, Samfundet er organiseret paa herhjemme, gjort Rede for vor Mening om den lovgivende, den udøvende og den dømmende Magt og har erklæret, at hvis der overhovedet skulde være Mening i denne Deling, saa maatte man sikre det, man kalder Folkestyret. Det ærede Medlem